

מקראת שירי מלחמה

הצבע מדבר על הזמנים הגדולים שעתידיים לבוא

היערות צומחים עדיין.
 השדות מניבים עדיין.
 הערים עומדות עדיין.
 האנשים נושמים עדיין.

בלוח השנה היום עדיין לא מסומן

כל החדשים, כל הימים
 פנויים עדיין. אחד הימים
 יסמן בצלב.

הפועלים צועקים ללחם

הסוחרים זועקים לשוקים
 פעם היה המבטל רעב. כעת
 רעב העובד.
 הידים, שנחו בחיק, שוב מתנועעות:
 הן מגלגלות רמונים.

אלה שגוזלים את הבשר מן השולחן

מלמדים שביעות רצון.
 אלה שבשבילם נועדה התרומה
 זקוקים לאמץ לבו של הקרבן.
 המפטמים מדברים אל הרעבים

על הזמנים הגדולים שיבואו.
אלה שמוכילים את הרייך לתהום
טוענים כי לשלט קשה מדי
לאדם הפשוט.

הבכירים אומרים: שלום ומלחמה

הם מחמרים שונים
אבל השלום שלהם והמלחמה שלהם
הם כמו רוח וסערה.

המלחמה צומחת מן השלום שלהם
כמו הבן מן האם
הוא נושא
את תויה הנוראיים.

המלחמה שלהם הורגת את
מה שהשלום שלהם
הותיר.

כשהצבע מדבר על השלום ברמקולים

מסתכלים פועלי הסליחה בכבישים
ורואים
בטון עד גבה הברפים, מן הסתם בשביל
טנקים כבדים.

הצבע מדבר על השלום.
בזקיפת גבות כואבים
ובהרמת הידים הגדולות מקני תותחים
מאזינים לו היוצקים.

טיסי המפציצים מדוממים את המנועים

וְשׁוֹמְעִים
אֶת הַצֶּבֶעַ מְדַבֵּר עַל הַשָּׁלוֹם.
כּוֹרְתֵי הָעֵצִים עוֹמְדִים בְּרֹב קֶשֶׁב בְּדַמְמַת הַיַּעְרוֹת
הָאֲכָרִים מְנִיחִים אֶת הַמַּחְרָשׁוֹת וּמַטִּים אֶזְנָן.
הַנְּשִׁים, הַנוֹשְׂאוֹת אֶת הָאֶכָל לְשָׂדוֹת, עוֹצְרוֹת מְלֶכֶת:
עַל חֶלְקֵת הָאֲדָמָה הַשְּׁלֵמָה עוֹמְדֵת עֲגָלָה עִם רַמְקוּלִים. מִשָּׁם
שׁוֹמְעִים אֶת הַצֶּבֶעַ דּוֹרֵשׁ שָׁלוֹם.

כשהבכירים מדברים על שלום

יודע העם הפשוט
שתהיה מלחמה.

כשבכירים מגדפים את המלחמה
צוי הגיוס כבר נחתמו.

הבכירים

התכנסו בחדר אחד.
אדם ברחוב,
הנח לכל תקנה.

הממשלות
כותבות חוזי אי-התקפה.
אדם קטן
כתב את צוֹאֲתָד.

אדם עם ז'אקט מרופט

במפעלי הטקסטיל
אורגים בשבילך חצאית בד
שלא אתה תקרע.

אתה, שָׂרֵץ לְעִבּוּדָה מְשֹׁךְ שְׁעוֹת
בְּנַעֲלִים בְּלוּיֹת: הַקְרוֹן
שְׁמִיִצְרִים בְּשִׁבִילְךָ
נְחוּץ לְחֹמַת בְּרוֹל.

תְּמוּרַת סִיר חָלָב לִילְדֶיךָ
אתה, הַיּוֹצֵק, נוֹתֵן בְּקִבּוּק גָּדוֹל
שְׁלֵא נֹעֵד לְחָלָב. מִי
יִשְׁתָּה מִמֶּנּוּ?

על החומה נכתב בגיר

הֵם רוֹצִים אֶת הַמְּלַחְמָה.
מִי שֶׁכָּתַב אֶת זֶה
כָּבַר נָפֵל.

הבכירים אומרים:

הוֹלְכִים עַל תְּהֵלָה.
אֵלֶּה שְׁלֵמֹטָה אוֹמְרִים:
הוֹלְכִים לְקָבֵר.

המלחמה, זו שתבוא

אֵינָה הָרֵאשׁוֹנָה. לְפָנֶיהָ
הָיוּ מְלַחְמוֹת אַחֲרוֹת.
כְּשֶׁהָאֲחֻרוֹנָה הִסְתִּימָה
הָיוּ מְנַצְּחִים וּמְנַצָּחִים.
אֲצֵל הַמְּנַצְּחִים הָעַם הַפְּשוֹט
רָעַב. אֲצֵל הַמְּנַצְּחִים
רָעַב הָעַם הַפְּשוֹט גַּם.

הבכירים אומרים, בצבא

שֶׁלֶטֶת אַחֲדוֹת לְאֻמִּית.
אִם זֶה אֻמָּת, תִּגְלוּהָ
בְּמִטְבָּח.
בְּלִכְבוֹת צָרִיךְ לְהִיּוֹת
אוֹתוֹ אֲמִץ. וְאוֹלָם,
בְּקִדְרוֹת יֵשׁ
שְׁנֵי סוּגֵי מֵאֲכָלִים.

כשצריך לצעוד, רבים אינם יודעים

שְׁאוּיָבָם, בְּרֹאשׁ הַטּוֹר צוֹעֵד.
הַקּוֹל הַמְּפַקֵּד עֲלֵיהֶם
הוּא קוֹל אוֹיְבָם.
זֶה הַמְּדַבֵּר שֵׁם עַל הָאוֹיֵב
הוּא בְּעֵצְמוֹ הָאוֹיֵב.

גנרל, הטנקה שלך הוא רכב חזק

הוּא מְבַרָא יַעַר וְדוֹרֵס מֵאָה אֲנָשִׁים
אֲבָל יֵשׁ לוֹ פָּגָם אֶחָד:
הוּא זְקוּק לְנֶהֱגָה.

גִּנְרָל, הַמְּפַצִּץ שֶׁלְךָ חֲזָק,
הוּא מְהִיר יוֹתֵר מִסוּפָה וְסוֹחֵב יוֹתֵר מִפִּיל.
אֲבָל יֵשׁ לוֹ פָּגָם אֶחָד:
הוּא זְקוּק לְמִכּוֹנָאִי.

גִּנְרָל, הָאָדָם מְאוֹד שְׁמוּשִׁי.
הוּא יָכֹל לָטוֹס וְהוּא יָכֹל לְהִרְגָה.
אֲבָל יֵשׁ לוֹ פָּגָם אֶחָד:
הוּא מְסַגֵּל לְחֶשֶׁב.

כשהמלחמה תתחיל

אֶפְשָׁר שְׂאֲחִיכֶם יִשְׁתַּנּוּ
עַד שְׁפָנִיָּהֶם יִהְיוּ לְבְלֵי הַכָּר.
אֲבָל עֲלֵיכֶם לְהִשָּׂאֵר כְּפִי שֶׁהִנַּכְּם.

אַתֶּם תֵּלְכוּ לְמַלְחָמָה, לֹא
כְּמוֹ לְשִׁחִיטָה, אֲלֵא
כְּמוֹ לְמַפְעֵל רְצִינִי. הַכֹּל
יִשְׁכַּח.
אֲבָל אַתֶּם אַל תִּשְׁכַּחוּ דְבָר.

יִצְקוּ לָכֶם שְׁנֵאֶפֶס לְגֵרוֹן
כְּמוֹ לְכֹל הָאֲחֵרִים.
אֲבָל עֲלֵיכֶם לְהִשָּׂאֵר פְּכָחִים.

הַצְבֵּעַ יָגִיד שְׂאִי־שֵׁם נִכְבְּשׁוּ אֲרָצוֹת

אֲבָל אַתֶּם תִּתְיַשְׁבוּ לָכֶם בְּמִטְבְּחִים, שֵׁם
אֵיפָה שֶׁהִלְפֹת מִתְבַּשְׁלֹת.
הַצְבֵּעַ יָגִיד
כִּי לֹא יִסּוּג אֶף שְׁעָל
וְאַתֶּם תִּמְשָׁשׁוּ בְיַד בּוֹחֶנֶת אֶת מְעִילֵי הַנֶּזֶר.
כְּשֶׁפְּעֻמוֹנֵי הַנְּצָחוֹן יִצְלְצְלוּ
אַתֶּם תִּפְיִצוּ אֶת רְשֵׁימוֹת הַנוֹפְלִים.

כשהמתופך את מלחמתו יתחיל

אַתֶּם אֶת מְלַחְמַתְכֶם תִּמְשִׁיכוּ.
הוּא יִרְאֶה לְפָנָיו אוֹיְבִים, אֲבָל
כְּשִׁיִּסַּב אֶת פָּנָיו לְאַחוֹר, עֲלֵיו
לְרְאוֹת גַּם מְאַחוֹרָיו אוֹיְבִים:
כְּשִׁיתְחִיל אֶת מְלַחְמָתוֹ

עָלִיו לְרֵאוֹת סְבִיבוּ הַמוֹנֵי אוֹיְבִים.
 מַה שְּׂצוּעַד שָׁם
 נִדְחַק בִּידֵי אֲנָשֵׁי הַס.ס. שְׁלוֹ
 צָרִיךְ לְצַעַד נִגְדוּ.

הַמְגִפִּים יִהְיוּ רָעִים, אֲבָל גַּם
 אִם עֲשׂוּיִים הֵם מִן הָעוֹר הַטוֹב בְּיוֹתֵר, עַל
 אוֹיְבֵיו לְצַעַד בָּהֶם.
 מְנוֹת הַקָּרֵב שְׁלָכֶם תַּהֲיֶינָה דְלוֹת, אֲבָל גַּם אִם הֵן מְסַפְּקוֹת
 אָסוּר שְׂתַעַרְבְּנָה לְחַכְכֶם.

אָסוּר שְׂאֲנָשֵׁי הַס.ס. שְׁלוֹ יוּכְלוּ לִישָׁן.
 צָרִיךְ שְׂיִכְחֵנוּ כָּל כֵּן שְׂגוֹר
 אִם אַכֵּן נִטְעֵן. כָּל מִשְׁגִּיחַ
 צָרִיךְ שְׂיִשְׁגִּיחַ אִם גַּם זוֹלָתוֹ מִשְׁגִּיחַ.

כָּל מַה שְּׂבָא אֵלָיו, יַחֲרַב, וְכָל
 מַה שְּׂבָא מִמֶּנּוּ, יִשְׁמַשׁ נִגְדוּ.

אֲמִיץ יִהְיֶה זֶה הַלוֹחֵם נִגְדוּ.
 חָכֶם יִהְיֶה זֶה הַמְסַכֵּל אֶת תְּכִנּוּתוֹ.
 רַק זֶה שְׂיִנְצַח אוֹתוֹ, יִצִּיל אֶת גְּרַמְנִיָּה.

הַצְבֵּעַ אוֹמֵר:

כָּכֵל שְׂיִצְקוּ יוֹתֵר תּוֹתָחִים
 כִּי יֵאָרֵךְ הַשְּׁלוֹם.

לְפִיכֶךָ צָרִיךְ הִיָּה לוֹמֵר:
 כָּכֵל שְׂתִזְרַע יוֹתֵר תְּבוּאָה בְּאֲדָמָה
 יִצְמַח פְּחוֹת דָּגָן.
 כָּכֵל שְׂיִשְׁחַטוּ יוֹתֵר עֲגָלִים
 יִהְיֶה פְּחוֹת בָּשָׂר.

כָּכֵל שִׁפְשִׁיר יוֹתֵר שְׁלֵג בְּהָרִים
יִתְרַדְדוּ הַנְּהָרוֹת.

איננו רוצים כבר לריב

אִם נִצְלָנוּ אֶת הַפַּח כְּשֶׁעוֹד הָיָה בִּידֵינוּ, עֲכָשׁוּ
אֵין לָנוּ כָּבָר כַּח.

אֵינְנוּ רוֹצִים יוֹתֵר לְשֹׂאֵל
אִם אֶפְשָׁר בְּלֵי אֱלִימוֹת. עֲכָשׁוּ
הַכְרִיעָה אוֹתָנוּ הָאֱלִימוֹת.

האיכר חורש את השדה.

מִי
יִקְצֹר אֶת הַתְּבוּאָה?

במלחמה יגדלו הרבה דברים.

גְּדוֹלִים יוֹתֵר יִהְיוּ
רְכוּשֵׁם שֶׁל בְּעָלֵי הָרְכוּשׁ
וּמְצוּקַת חֲסָרֵי הָרְכוּשׁ
נְאוּמֵי הַמְּנַהֲיָגִים
וּשְׁתִּיקַת הַמְּנַהֲגִים

אם יחלקו את שדות היונקרים

לֹא צָרִיךְ יִהְיֶה לְכַבֵּשׂ אֶת שְׂדוֹת הָאֶפְרַיִם הָאוֹקְרָאִינִים.
אִם יִכְבְּשׁוּ אֶת שְׂדוֹת הָאֶפְרַיִם הָאוֹקְרָאִינִים
יִהְיוּ לְיוֹנְקָרִים יוֹתֵר שְׂדוֹת.

אלה שנלחמו נגד עמם־שלהם

נִלְחָמִים כָּעֵת נִגַּד עַמִּים אֲחֵרִים.
לְעִבְדִים הַזְקֵנִים
יֵשׁ לְהוֹסִיף חֲדָשִׁים.

הצעירים יושבים שחוחים על ספריהם.

בְּשָׂבִיל מָה הֵם לוֹמְדִים?
אֵף סֵפֶר לֹא מְלַמֵּד
אֵיךְ הַתְּלוּי עַל גְּדֵרוֹת הַתֵּיל
יִקְבֹּל מֵיָם.

הנערות הצעירות, תחת עצי הכפר

בוֹחֲרוֹת לָהֶן מְאֵהָבִים.
הַמְּוֹת
גַּם בוֹחֵר.

אוֹלֵי
אֶפְלוּ הָעֵצִים לֹא יִשְׁאָרוּ בַּחַיִּים.

כבר לילה

בְּנֵי הַזּוּג שׁוֹכְבִים בְּמִטּוֹתֵיהֶם. הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת
תִּהְרִינָה יְתוּמִים.

המזדקנים

מְבִיאִים כֶּסֶף לְתַכְנִיּוֹת הַחֶסֶד.
לְפָנָי הַקְּפוֹת עוֹמְדִים קְרוֹנוֹת
הֵם מְבִיאִים אֶת הַכֶּסֶף
לְמַפְעָלֵי הַתְּחַמְּשׁוֹת.

אחרי מפגני השלטון

עוקבות כמו צל
השמועות.
השליטים שואגים
העם לוחש.

מדוע לכבוש שווקים בשביל הסחורות

שאותן מיצרים הפועלים?
הפועלים
היו מקבלים אותן ברצון.

יהיה יום, בו תתחרטו על כך

אתם הרועשים, אתם הצורחים, אתם השותקים, אתם השקטים!
ואם היום הזה לא יבא, אככה אני עליכם עכשו
ולו רק בגלל ילדיכם.

על אבן הדרך של הכביש

אנחנו, שאת הכביש הזה בנינו,
נסע רק
בטנקים ובמשאיות.

תעשיית מלחמה

עמק למישור תשחק ו
חר יבנה.

הפיהרר יספר לכם: המלחמה

תַּמְשֶׁךְ אַרְבַּעַה שְׁבוּעוֹת. כְּשֶׁהִסְתָּו יָבוֹא
 תָּשׁוּבוּ לְכָאן. אָבֵל
 הִסְתָּו יָבוֹא וְיִלֶךְ
 וְשׁוֹב יָבוֹא וְיִלֶךְ פְּעָמִים רַבּוֹת, וְאַתֶּם
 לֹא תָשׁוּבוּ. הַצְּבֵעַ יִסְפֵּר לָכֶם: הַמְּכֹנּוֹת
 יַעֲשׂוּ בְשִׁבְלֵנוּ אֶת הָעֲבוּדָה. מְעֻטִים מְאֹד יֵאָלְצוּ לָמוֹת. אָבֵל
 אַתֶּם תָּמוּתוּ בְּמֵאוֹת־אֲלָפִים, רַבִּים,
 מֵעוֹלָם לֹא נִרְאוּ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה מֵתִים בְּמָקוֹם כָּלְשֶׁהוּ, וְכִשְׂאֲשֻׁמֵּעַ שְׂאֲתֶם בְּקִטָּב
 הַצִּפּוֹנִי
 וּבְהֵדוּ וּבְטֵרְנִסְוֹאֵל, אַדְעֵ רַק
 הֵיכֵן יִמְצְאוּ יוֹם אֶחָד קְבָרֵיכֶם.
 מַגְרַמְנִית לִיאֹרֶה בִּינְג־הֵיִדְקֵר